

Vrijblijvendheid

Waarom ben ik huisarts geworden? Nu, op middelbare leeftijd, denk ik het antwoord op die vraag definitief te weten: vanwege de vrijheid die je als huisarts hebt. Klinkt dit positief? Welaan, dan geef ik het negatieve tweelingbroertje-antwoord: vanwege de vrijblijvendheid... Alle negatieve aspecten van de gezondheidszorg die met enige regelmaat de pers halen, vallen hieronder. Ook alle kritiek die ik bij tijd en wijle op mijn collega's heb. En zij op mij... Laat ik mij haasten te verklaren dat ik het niet alleen over huisartsen heb, maar zeker ook over specialisten. Die hebben nog langer doorgeleerd om vrijblijvend te kunnen opereren. Letterlijk en figuurlijk.

Waaruit blijkt die vrijblijvendheid? Bijvoorbeeld uit het onvoldoende bijhouden van vakliteratuur (ik ken niemand in mijn omgeving die dat voldoende doet, zelfs niemand die erkent dat dit een probleem zou zijn), uit het nauwelijks opvolgen van richtlijnen (behalve op die punten die men 'toch al deed') en uit medisch handelen dat niet *evidence based* is. Daaronder vallen deelaspecten als rituelen, gewoontes en rotsmoezen.

Vrijblijvend zijn wij ook op communicatieniveau, zoals het dimmen van empathie bij vooral de wat ervarener huisartsen.

Natuurlijk is er in de praktijkvoering ook de nodige vrijblijvendheid: slechte spreekuurplanning, lange wachttijden, onbereikbare assistentes en – vooral – de delegatie van taken, wat vaak louter een eufemisme is voor het afschuiven van verantwoordelijkheden.

Ach, het zijn traditionele klachten, passend in het klassieke systeem van een gezondheidszorg met weinig onderlinge of externe controle. Waarbij sancties ook nog eens ontbreken. Met visitatie als even antiek als achterhaald kwaliteitsinstrument. Daar hing altijd al de geur van de 19^e eeuw omheen. Niet dat het ongezellig was hoor, zo'n visitatieteam. Maar nut? Mwah.

Vermoedelijk moet ik binnenkort met vervroegd pensioen, want als ik het goed begrijp komt aan al die vrijblijvendheid een einde. Het NHG gaat namelijk praktijken accrediteren. Oef! Hoe gaat dat in zijn werk?

'Allereerst verzamelen de huisarts en praktijkmedewerkers ge-

vens over de praktijk, die een consultant vervolgens voor ze in een feedbackrapport verwerkt. In het rapport worden de resultaten van de praktijk afgezet tegen resultaten van vergelijkbare praktijken in Nederland. Op grond hiervan stellen de huisarts en zijn medewerkers onder begeleiding van de door de praktijk ingehuurde praktijkconsultant een verbeteringsplan op. (...) Een NHG-accrediteur bezoekt vervolgens de praktijk om te beoordelen of de gegevens op een juiste wijze zijn verzameld, de plannen aan de gestelde eisen voldoen en of de praktijk met de uitvoering is begonnen. Voldoet de praktijk aan deze voorwaarden, dan wordt het NHG-keurmerk toegewezen.'

Vervolgens krijg je als huisarts geen tijd om uit te rusten, want dit circus trekt jaarlijks langs de deur. Ik ben sceptisch (as always), mijn collega enthousiast (want jonger, ander geslacht).

Maar de vrolijke cynicus in mij verheugt zich ook op de komst van die accrediteur. Want ik zie het schouwspel à la 'De Revisor' (een blijspel van Gogol of Tjechov, dat vergeet ik steeds) al voor me. Een arme, berooide man komt platzak aan in een dorp. Daar wordt hij met alle egards ontvangen en in de watten gelegd. Waarom? Men ziet hem aan voor de revisor, een ambtenaar die stadsbestuurders visiteert om misstanden op te sporen.

Iemantsverdriet

Inhoud

► Klachtenprocedure in de huisartsenpost: Als de wet van Murphy toeslaat...	62
► Het beleid na een myocardinfarct: De huisarts maakt het hart!	64
► Infectiepreventie in de huisartsenpraktijk: Overdreven regels, of misschien toch nodig?	65
► Accreditering van de huisartsenpraktijk: Dokter Bob laat zich helpen!	66
► Verbeteringsproject bloedcontrole bij hypothyreoïdie: Een kwestie van informatie	67
► Toetsing in de huisartsopleiding (4): De opleider in het zonnetje!	68

Colofon

Redactie

Theo Voorn (voorzitter), Louwrens Boomsma, Ron Helsloot,
Ans Stalenhoef (secretaris), Kees in 't Veld

Illustratie pag. nhg-61

Marcel Jurriëns

Redactiesecretariaat

Ans Stalenhoef
Postbus 3231
3502 GE Utrecht
Telefoon 030 - 2881700
Http://nhg.artsenet.nl
E-mail: a.stalenhoef@nhg-nl.org

In de praktijk is een uitgave van het NHG-bureau en vormt een vast onderdeel van H&W.